

SENTÈNCIA 98-24 DEL 12 DE MAIG DE 1998

AUTORITZACIÓ DE SOJORN I TREBALL. Motivació de la resolució i prova demanada en la primera instància.. Treballadors d'origen altre que els països de la UE i l'EFTA.. Persones destinades a l'assistència domèstica de persones grans. No és equiparable a la cura de nens petits. QUOTES D'IMMIGRACIÓ. S'inscriuen en el procés de política comuna europea sobre estrangers. L'opció a favor de la mà d'obra d'origen comunitari enfront la restant no és discriminatòria.

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 97-82, de 9 de novembre de 1997, va desestimar la demanda interposada en data 1 de juliol de 1997 per la societat mercantil andorrana I. H.C., SA. i va declarar que el Decret del Govern núm. 83/GJ/97 de data 4 de juny de 1997, que confirmava en alçada la decisió del secretari d'Estat d'Interior de 12 de febrer de 1997, que denegava la sol·licitud d'autorització de sojorn i treball de la Sra. Dolores L. P., és ajustada al dret.

2.- Contra la sentència es va interposar recurs d'apel·lació per l'entitat mercantil el 15 de gener de 1998, demanant la revocació de la sentència i un pronunciament d'autorització de sojorn i treball.

3.- Després de fer la designació del magistrat ponent, es va donar trasllat de l'escrit d'apel·lació a la representació del Govern, que el va contestar en un escrit el 28 de gener, sol·licitant la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència.

4.- Ambdues parts van demanar la substitució de la vista oral per escrits de conclusions, que van ser presentats el 20 i el 17 de febrer de 1998, i després han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució del secretari d'Estat d'Interior -confirmada en alçada per la del Govern- que la sentència de la Batllia declara ajustada al Dret va denegar a la part apel·lant una autorització de sojorn i treball demanat per l'entitat mercantil a favor de la Sra. Dolores L. P., de nacionalitat filipina, per a dur a terme prestacions del servei domèstic -juntament amb el seu marit- en el domicili del fill del representant de la societat.

El primer motiu de greuge que es relaciona en l'escrit d'apel·lació reproduceix la protesta exposada en el tràmit de conclusions en la primera instància per haver-se-li denegat la prova consistent en requerir a la secretaria d'Estat d'Interior per tal que lliuri una certificació acreditativa del nombre d'autoritzacions concedides a treballadors d'origen altre que els països de la UE i de l'EFTA a partir del primer de juny de 1996 i fins el 31 de maig de 1997, amb la finalitat de poder conèixer si la seva sol·licitud ha estat desestimada per l'esgotament del nombre d'autoritzacions previstes en la Llei qualificada d'aplicació al període (que era de quinze) o perquè la treballadora es troba en una de les altres situacions previstes, ja que el fet de no saber-ho la situa en indefensió.

Aquesta petició es vincula, així, al segon motiu de greuge, que consisteix en la manca de motivació de les resolucions, no apreciada en la sentència en considerar que les resolucions satisfan les exigències de l'article 39 del Codi de l'administració. No s'ha generat indefensió a la interessada en l'expedient ja que la resolució administrativa desestimària del recurs d'alçada explica amb tota claredat quin és el motiu de la denegació del permís sol·licitat, que no va ser altre que el de dedicar-se, la treballadora, al servei domèstic, per la qual cosa ni hi ha motivació insuficient ni és procedent acordar la prova demanada i denegada per la Batllia.

D'altra banda, si el que volia la part agent era conèixer les motivacions que van servir de base per atorgar les altres autoritzacions de sojorn i treball en el mateix període per deduir, després de la corresponent comparació, una possible il·legalitat de la seva denegació, caldrà recordar que d'una banda, això comportaria analitzar exhaustivament les circumstàncies de fet de cadascun dels expedients, la qual cosa no és possible dur a terme amb l'imprescindible rigor i respecte a tots els interessos en joc, i d'altra banda, que l'eventual irregularitat en

unes autoritzacions no permet atorgar-ne d'altres que gaudeixin de la mateixa irregularitat amb la finalitat de no donar tractaments diferenciats, ja que la prohibició de tractament desigual només opera en el camp de la legalitat, no en el de la il·legalitat.

Tercer.- La Llei qualificada de quota d'immigració per al període comprés entre l'1 de juny de 1996 i el 31 de maig de 1997, aprovada pel Consell General el 16 d'octubre de 1996, fixa una quota de 15 autoritzacions de sojorn i treball pels treballadors d'origen altre que els països de la UE i de l'EFTA, sempre i quan es tracti, segons especifica l'apartat c) de l'article 1, de "persones destinades a assistència domèstica continuada a persones grans o persones disminuïdes físicament o psíquicament". La Sra. Dolores L. P. va subscriure un contracte de prestació del servei domèstic que no està comprés en l'apartat abans citat, per la qual cosa no pot atorgar-se-li el permís demanat, tal com correctament ho entén la sentència al confirmar les resolucions recorregudes.

La part apel·lant demana una interpretació extensiva del precepte, amb l'argument de que la prestació del servei domèstic, que en aquest cas comporta haver de tenir cura de tres nens petits, és equiparable a l'assistència domèstica continuada a persones grans i entén que des d'aquest plantejament no hi hauria d'haver cap motiu per a la denegació del permís. Com veurem tot seguit, el govern andorrà segueix, des de fa molts anys, una política activa d'immigració mitjançant l'establiment de quotes que es quantifiquen anyalment en funció de les necessitats de mà d'obra al Principat, i les previsions legals no poden ser objecte d'interpretacions extensives que trencarien la política dissenyada i obririen la porta a regularitzacions encobertes de treballadors il·legalment establerts.

Quart.- La part apel·lant considera que aquesta disposició legal vulnera el principi d'igualtat i de no discriminació per raó de l'origen o nacionalitat de les persones, recollit en l'article 6.1 de la Constitució, en la mesura que atorga un tractament diferent entre els treballadors nacionals de països de la UE i de l'EFTA i els de països tercers.

La fórmula de quotes, o de contingents d'immigrants estrangers autoritzats a treballar al Principat d'Andorra, que és habitual en tots els països de l'entorn, s'inscriu en el procés de política comuna europea sobre estrangers, i amb ella s'intenta impedir, al Principat, l'entrada d'estrangers no comunitaris que, en situació il·legal, busquen a Europa la sortida als seus problemes socioeconòmics, al mateix temps que es permet l'entrada de treballadors emigrants, de l'origen que sigui, en situació de legalitat, i en nombre suficient per cobrir les necessitats de mà d'obra, i en aquest marc resulta totalment justificada, i per tant, no és discriminatòria, l'opció a favor de la mà d'obra d'origen comunitari en front la restant.

Cinquè.- No hi ha circumstàncies que determinin un especial pronunciament pel que fa les despeses ocasionades en aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal d'I. H.C., S.A., contra la sentència del Tribunal de Batlles núm. 87-82, de 19 de novembre de 1997, que es confirma íntegrament, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses ocasionades en la segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.